

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 1437

1183

C O D I C E S

1184

senti uita fuerunt, non habuisse aliquid in proprio, nec etiam in communi. Norunt Eruditi, Errorem hunc sub exitum Sec. XIII. in Ordine Minorum turbas dedisse indiscreto quorundam altissimae Perfectionis studio, quos inter Petrus Job. Olivi, et Hubertinus de Casali eminebant, ut legere est tam in Odor. Raynaldi Annal. Eccl. T. XV. quam in Waddingi Annal. O. M. T. II. fuisse vero in ipso Minorum Ordine, qui contra irent, ut vel e Documentis liquet, quae Baulzius L. I. Miscellaneor. pp. 195 — 528. exhibit. At vero Autorem nostrum et turbis jam ut cunque sopitis calamum strinxisse superius Adlata docent, et Ordinis Membrum non fuisse suadet modus, quo per decursum de Ordine tanquam non suo loquitur; ait enim v. g. *Ordo itaque siue Collegium fratrum minorum aut indiget rebus eis donatis propter deum et oblatis, aut non.* Si indiget, sicut non potest uitare siue abdicare ipsam indigentiam et necessitatem, quam patitur, que est ratio utendi, ita non potest renunciare siue abdicare ius et potestatem utendi bonis predictis. Si uero non indiget, tunc cum non competit eis ius utendi predictis bonis eo, quod ius tale nil est aliud nisi indigentia ipsa et necessitas, ut supra dictum est, si tali iuri collegium siue ordo fratrum minorum renunciavit in communi, renunciavit utique iuri, quod non habet, seu quod non competit sibi in bonis predictis. Et ideo propter talem abdicatio-

nem seu renunciationem, que nulla est, ordo ipse siue collegium eorum non potest dici pauperior alij ordinibus, seu collegijs quorumcunque religiosorum. Solide, ut totus Dialogus; colloquitur enim Autor cum quodam Fratre F. ad quod Nomen manu coaeva notatur in margine: *Sciendum quod per F. quidam frater philippus nomine intelligitur istius heresis defensor precipuus, et per P. quidam ordinis predictorum, qui contra dictum philippum et suos hunc tradatum edidit. Sed Philippum hunc nec Waddingus, nec Fabricius nobis produnt.*

IV. fol. 124. usque ad finem Codicis habentur 1) Commentaria imperfecta in Librum IV. Sententiar. 2) Quaestio: *Vtrum ratione naturali possit demonstrari, quod beatitudo intellectus humani sit clara visio Dei?* 3) Aliae II. Quaestiones de Anima, quarum prior ἀκεφαλος, altera: *An anima separata possit adquirere cognitionem alicuius prius ignoti?* 4) *T*abula quarti libri Scoti doctoris subtilis; quae proinde ad Codicis pertinet principium.

CCCCXCV.

Codex membraneus lat. Sec. U. 300
XIII. exeunt. Folior. 232. f. per duas columnas charactere nitido, atro perscriptus, rubricis enotatus, quondam, ut praefert Theca, M. Petri de Pulka, dein a M. Thoma de Haselbach Collegio Ducali Wienne legatus continet D. Thomae Aqu. Commentaria, five

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 1437

1185

D O G M A T I C I.

1186

five Scripta in I. et II. Librum Sententiar. Petri Lombardi prae-missis Indicibus. Titulus et initium est: *Incipit primum super senten-ciis fratris thome. Ego sapientia effudi flumina. ego quasi trames &c.* Prout habetur in Edit. Job. Nicolai Opp. T. VII. Paris. 1660. f. ordine tamen antiquo, quem mutavit Editor, ut notavit p. 3. ad marg. Itaque sub finem Περικοπῶν, quae interjacet in Codice no-stro inter verba: *sed de bono quod adjungitur culpæ, et: Videtur inconvenienter ordinasse &c. et 12. linear. est, apud illum, ut Expositionem Textus, quaere p. 412. Fol. 98. Incipit liber secundus. Ita: Spiritus eius ornauit celos et obstetricante manu eius &c. Ut edit. cit. T. VIII. Finis, ut ibi: et regnum non corrumpetur. In se-cula seculorum. Amen.*

Pagg. ult. inter varia Adnota-ta partim extrita, partim impro-be scribillata comparent Libri multi Religiosis variis v. g. F. Mathiolo, Bonaccursio, Antonio de Parma &c. aut concessi, aut mutuo dati, aut venditi. Memora-tur item Aegidius Prior, unde Co-dicem e quodam Ord. Praed. Con-ventu Italico evasisse putem.

CCCCXCVI.

U. 301 Codex membraneus lat. Sec. XIII. exeunt. Folior. 86. f. per duas columnas nitide, sed su-pe-riore minutius exaratus, minio di-stinctus, et Collegio Ducali supre-mis M. Nic. de Dünkelspühl ta-bulis transcriptus complectitur so-

lum. Ejusdem *Thomae Scriptum in I. Sententiarum*, ut supra. Fol. 5. p. 2. notatur deesse *Diff. II. Articulus III.* at is subpletur ad calcem Operis fol. 82. Sub finem legitur eadem Περικοπὴ, quam su-pra dixi quaerendam p. *Edit. 412. Codicem Elenchus Distin-tionum et Quaestionum terminat.*

CCCCXCVII.

Codex membraneus lat. Sec. U. 304 XIV. Folior. 255. f. maj. per duas columnas charactere nitido, atro perscriptus, coloribus distin-gutus, et olim a M. Thoma de Has-selbach cum tot aliis legatus Colle-gio hujati Ducali est. Ejusdem Scri-ptum in IV. Librum Sententia-rum. Initium est: *Misit uerbum suum et sanauit eos &c.* Ut Edit. supracit. T. X. commutato tamen aliquantum ordine, ut etiam supra obser-vatum est. Commentarius in-teger definit, ut in Editis: *ad quem omnia ordinantur. cui est ho-nor et gloria in sec. seculor. A-men. Explicit IIII^{ta} sententiarum secundum fratrem thomam de aquino. ordinis predicatorum.* Sequitur Tabula Distinctionum et Quaestio-num tribus columnis. Pag. ult. ad-lita sunt ejusdem aevi manu Initi-um Sermonis in illud Job. XIII. *Si non lavero te &c. ad karissimos quosdam et reuerendos Dominos,* ut puto, in Coena Domini, et ini-tium Tabulae alphabeticae in Rub-ricas Decretalium. Ad compin-gendum vero Codicem serviunt Membranae vetustae Operis cu-jusdam Rabinici charactere hispa-nico